

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.218/2025/6.

A felperes:

felperes neve (felperes lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes neve (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás iránti per

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 2.P.20.481/2025/6-I.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes, 2.P.20.481/2025/7.

Í T É L E T

Az ítéltábla az alperes meg nem engedett ellenkérelem-változtatását elutasítja.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperes elsőfokú perköltség, valamint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 660 400 (hatszázhatvanezer-négyszáz) forint első- és másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy a jelen ítélet meghozatalától számított 60 napon belül fizessen meg 36 000 (harminchatezer) forint elsőfokú, valamint 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A tényállás

[1] Az alperes a alperes neve, amelynek kiadója a kiadó neve Zrt. (kiadó székhelye., cégjegyzékszám: cégjegyzék száma).

[2] A felperes üzletember, 2014-ben végzett a egyetem neve, majd külföldön diploma neve diplomát is szerzett. A felperes a megalapítója a egyesület neve nevű egyesületnek. A felperes a párt neve 2024. tavaszi országjárását szervezte, jelenleg a párt szervezeti egységének neve koordinálását végzi.

[3] Az alperes a napilap neve című napilapban 2025. február 5. napján „Tisztogató a párt neve-vezetésben?” címmel megjelent írásban a felperesről azt tette közzé, hogy annak idején „személy 1 neve főtanácsadója volt és ő tartotta a kapcsolatot a személy 2

neve-kormányval is. Aztán korrupciós ügyek miatt kellett felelnie 2010. után, végül felmentették.”

[4] A felperes képviselője útján 2025. március 6. napján postán, ajánlott, tértivevényes postai küldeményként helyreigazítási kérelmet adott fel. A helyreigazítási kérelme megszólításában a napilap neve Szerkesztőségét, személy 3 neve főszerkesztőt tüntette fel, ugyanakkor a tértivevényen kézbesítési címként az szerkesztőség címe sz. alatti címet jelölte meg, amely az alperesi szerkesztőség kiadójának a székhelycíme. A postai tértivevény tanúsága szerint a felperes jogi képviselője által megküldött helyreigazítás iránti kérelmet 2025. március 11. napján az alperes kiadójának a székhelycímén a kiadó egy arra jogosult személye átvette.

[5] A felperes helyreigazítás iránti kérelme arra irányult, hogy a sérelmezett cikkben megjelent írás kapcsán tegyék közzé; az alperes valótlán állította és híresztelte, hogy a felperes egykor személy 1 neve főtanácsadója volt és a személy 2 neve kormányval is ő tartotta a kapcsolatot. Valótlán állította és híresztelte továbbá, hogy a felperesnek korrupciós ügyek miatt kellett felelnie.

[6] Az alperes a jogszabály által meghatározott határidőn belül nem tett közzé helyreigazító közleményt, a felek között kommunikációra nem került sor.

A felperes keresete, alperes ellenkérelme

[7] A felperes 2025. április 1. napján előterjesztett keresetlevelében sajtóhelyreigazítás iránti keresetet terjesztett elő, amelyben kérte az alperes kötelezését a helyreigazító közlemény közzétételére az alábbiak szerint:

[8] „A napilap neve napilapban a 2025. február 5. napján „Tisztogató a párt nevezetében?” címmel megjelent írásban valótlán állítottuk és híreszteltük, hogy felperes neve egykor személy 1 neve főtanácsadója volt, és a személy 2 neve kormányval is ő tartotta a kapcsolatot. Valótlán állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy felperes nevének korrupciós ügyek miatt kellett felelnie.”

[9] Kérte az alperes kötelezését, hogy a helyreigazító közleményt a kifogásolt cikkel azonos betűmérettel, félkövér betűtípussal a napilap neve című napilap 7. oldalán jelentse meg 5 napon belül, kommentár nélkül „felperes nevével kapcsolatos valótlán híresztelés miatt helyreigazító közlemény” felvezetéssel. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt, az alperes kiadóját, azaz a kiadó neve Zrt-t az ügyvédi munkadíjból és készkiadásból álló perköltség megfizetésére a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) alapján.

[10] A felperes kereseti kérelme jogcímeiként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-át, és a 12.§ (1) és (2) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy az előzetes helyreigazítással kapcsolatos eljárást lefolytatta, az alperes azonban a helyreigazítási

kötelezettségének nem tett eleget, erre figyelemmel a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdése, továbbá a Pp. 496. § (1) és (2) bekezdése alapján a sajtóhelyreigazítási per kezdeményezésére irányuló kereset benyújtására jogosult volt.

[11] A felperes utalt arra, hogy a sérelmezett cikk őt nevesíti, személyét egyértelműen beazonosíthatóvá teszi, ezért a PK.13. számú állásfoglalás alapján a sajtóhelyreigazítási per felperese lehet. Hivatkozott a PK.13. sz. állásfoglalás II. pontjában foglaltakra is, tekintve, hogy ő a jogszabályi rendelkezések figyelembevételével járt el, amikor az alperesi szerkesztőséghez címzett kérelmével megtartotta a Pp.495.§ (1) bekezdésében meghatározott előzetes eljárási rendet.

[12] Érdemben előadta, az alperes perbeli közleménye olyan kijelentést fogalmazott meg, amely arra utalt, hogy a felperes, mint a párt neve vezetésében tevékenykedő személy korábban személy 1 neve főtanácsadója volt, illetve a baloldali liberális kormánnyal kapcsolatot tartott. Utalt továbbá az írás arra is, hogy korrupciós ügyek miatt kellett felelnie. A felperes állította, egyik sérelmezett kijelentés sem felel meg a valóságnak. személy 1 neve 1990-2010. között volt város 1 neve főpolgármestere, mely időszakban a felperes még 2-22 éves volt, amely önmagában kizárja azt, hogy az akkori főpolgármester főtanácsadója lett volna.

[13] személy 2 neve 2004. szeptember 29. és 2009. április 14. között volt a Magyar Köztársaság miniszterelnöke. Ebben az időszakban a felperes 16-21 éves volt és a egyetem neve tanult, semmilyen politikai tevékenységet nem végzett, önkormányzatnál nem dolgozott, önkormányzat és kormány között kapcsolatot nem tartott. Ugyancsak valótlannul állította a sérelmezett cikk, hogy a felperesnek korrupciós ügyei voltak, illetve azt is, hogy emiatt felelnie kellett volna. A valóság ezzel szemben az, hogy a felperessel szemben soha semmilyen ügyben, így korrupciós ügyben sem indult büntető eljárás, felelősségét nem állapította meg soha, semmilyen bíróság. Felperes álláspontja szerint a vele hozzátartozói viszonyban álló személy 4 neve volt az, akivel az alperes összetévesztette felperest. E hibát észlelve a kiadó neve Zrt. kiadásában megjelenő más vármegyei hírportálok módosították e tárgyú írásait, elismerve a tévedésüket anélkül, hogy a felperesnek külön sajtóhelyreigazítási pert kellett volna indítania velük szemben. A felperes hangsúlyozta, az általa kifogásolt alperesi kijelentések nem vélemények, hanem hamis tényállításnak minősülnek, így az állandó bírói gyakorlat szerint helyreigazításnak van helye. A felperes által kifogásolt tényállítások valóságtartalmát az alperes köteles bizonyítani.

[14] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Perköltség igényét a 17/2024. IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján áfával növelten kérte megállapítani azzal, hogy a kereset feldolgozására és az ellenkérelem elkészítésére fordított ügyvédi munkaórát összesen 8 órában jelölte meg. Csatolta továbbá az alperessel kötött megbízási szerződést, amely munkaóránként 65 000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat rögzít a jogi képviselő részére.

[15] Az alperes ellenkérelmében egyrészt hivatkozott arra, hogy a felperes a Pp. 495.§ (1) bekezdése szerint a pert megelőzően a sajtó-helyreigazítási kérelmet 30 napon belül nála nem terjesztette elő. A felperes keresetleveléhez csatolta a helyreigazítási kérelmet és

annak feladóvevényét, amelyből megállapítható, hogy a felperes a helyreigazítás iránti kérelmét nem az alpereshez, hanem az alperesi sajtószerv kiadójának székhelyére küldte. A felperes csatolta a keresetleveléhez az impresszumot is, amelyben egyértelműen el van különítve egymástól a szerkesztőség és a kiadó címe. Miután a felperes helyreigazítási kérelme a sérelmezett cikk megjelenésétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül nem érkezett meg az alperes címére, így elenyészett az a joga, hogy igényét sajtóperben érvényesíthesse, emiatt alperes kérte a kereset elutasítását. E védekezése alátámasztásaként hivatkozott a Kúria Pfv.IV.20.780/2023/4. számú és Pfv.20.349/2021/3.számú precedens határozataiban foglaltakra, amelyek kapcsán hangsúlyozta, a kiadónak küldött előzetes helyreigazítási kérelem nem pótolja a sajtószerv pert megelőző kötelező felhívását. Amennyiben a felperes nem a megfelelő címre küldi a helyreigazító közleményt, nem tekinthető úgy, hogy a jogosult határidőben kért helyreigazítást, mivel a téves címzés miatt a sajtószerv nem értesülhetett az igényről. Ugyancsak hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.736/2009/3. számú jogerős ítéletében foglaltakra, amely szerint a kereset elutasítását eredményezi, ha a pert megelőző helyreigazítási kérelmet még a sajtótermék kiadójánál, de a keresetet már a jogszabályi rendelkezés szerint a szerkesztőség ellen terjesztik elő.

[16] A kereseti kérelem érdemét illetően azzal védekezett, hogy a kifogásolt közlések aktuális közéleti vitához kapcsolódnak, az alperes által közölt cikk az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdéséből fakadóan egy társadalmi vitához járul hozzá.

[17] Utalt arra is, hogy az Smtv. 10.§-a szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, országos és európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A média rendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás az ilyen ügyekről és eseményekről.

[18] Hivatkozott az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII.12.11.) AB határozatában foglalt indokolásra, mely szerint a sajtónak elsőrendű alkotmányos feladata a közérdekű információ, köztük a közéleti szereplők megnyilatkozásainak terjesztése. Így különösen fontos, hogy a sajtó a közvita számára releváns körülményekről minél szabadabban számolhasson be. A 32.17/2020.(VI/19.) AB határozatban foglaltakat is kérte figyelembe venni, rámutatva arra, hogy a politikai viták keretében elhangzott állítások fő szabály szerint még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, ha és amennyiben formálisan a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításnak értékelhetők. A PK.12. számú állásfoglalás II. pontja alapján a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemények egymással összetartozó részét összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Alperes végül hivatkozott az Alkotmánybíróság 31.07/2018. (IV.9.) AB határozatban foglalt indokokra, mely szerint a politikai vitákban a tényállításokra vonatkozó, a jogszerűtlenség megállapíthatósága tekintetében megengedő teszt alkalmazására csak szűk körben van lehetőség, vagyis a tényállítás alkotmányjogi fogalmát megszorítóan kell értelmezni.

Az elsőfokú bíróság ítélete és döntésének indokai

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a napilap neve című napilap 7. oldalán, kommentár nélkül, a kifogásolt cikkekkel azonos betűmérettel, félkövér betűtípussal „felperes nevével kapcsolatos valótlan híresztelés miatti helyreigazító közlemény” felvezetéssel az alábbi helyreigazító közleményt:

[20] „A napilap neve napilapban a 2025. február 5. napján „Tisztogató a párt nevezetében?” címmel megjelent írásban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy felperes neve egykor személy 1 neve főtanácsadója volt, és a személy 2 neve kormánnyal is ő tartotta a kapcsolatot. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy felperes nevének korrupciós ügyek miatt kellett felelnie.”

[21] A törvényszék kötelezte a kiadó neve Zrt. [szerkesztőség címe, törvényes képviselő: személy 5 neve (székhely címe. szám) az igazgatóság elnöke, nyilvántartó hatóság: Fővárosi Törvényszék Cégbírósága, cégjegyzékszám: cégjegyzék száma, adószáma: adószám], hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 144 120 forint perköltséget a felperes javára. Rendelkezett továbbá a le nem rótt eljárási illeték viseléséről is.

[22] A bíróság ítélete indokolásában idézte a sajtó-helyreigazítási per eljárásjogi kereteit adó Pp., valamint sajtótörvény szabályait, továbbá az Alaptörvény sajtószabadságról szóló IX. Cikk (2) bekezdését. Mindezek tükrében összefoglalta a sajtó-helyreigazítási eljárás lényeges elemeit.

A perbeli jogvita kapcsán a törvényszék elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a Pp. 495. § (1) bekezdése szerinti, pert megelőző eljárás határidőben és szabályszerűen megtörtént-e. A csatolt helyreigazítási kérelmet és annak kézbesítését igazoló okiratokat alaki és tartalmi szempontból a bíróság elfogadta. A megküldés körülményeit illetően döntő jelentőséget annak tulajdonított, hogy a kérelmen az alperesi szerkesztőség szerepel kérelmezettként. A bíróság megállapította továbbá, hogy a postai küldemény kiadó címére történő megküldése és ott megtörtént átvétele folytán a szerkesztőségnek a kérelemről tudomást kellett szereznie. A felperes a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglalt eljárási rend megtartásával ezáltal érvényesítette helyreigazítás iránti kérelmét a perindítást megelőzően. A bíróság részletesen indokolta, hogy tényállási eltérések miatt miért nem fogadhatók el az alperes védekezésben ezzel kapcsolatban felsorolt eseti döntések jelen perre nézve.

[23] A kereset érdemi vizsgálata körében a bíróság a Kúria PK 12., valamint 13. számú állásfoglalásait tekintette irányadónak. Felperes a sérelmezett cikkben név és személy szerint beazonosítható módon szerepel, így keresetjogi joga fennáll. A cikkben az ő személyére nézve olyan tényállítások szerepelnek, melyek igazságtartalmát az alperesnek kellett volna a perben bizonyítania, erre azonban nem került sor. A bíróság nem értett egyet az alperes azon védekezésével, hogy a felperes által kifogásolt közlések az aktuális közéleti vitához kapcsolódóan jelenhettek meg. Mindezek folytán a bíróság a keresetet megalapozottnak találta és annak helyt adva az ítélet rendelkező részében foglaltak szerinti tartalommal kötelezte alperest helyreigazító közlemény közzétételére.

Az alperes fellebbezése és felperes fellebbezési ellenkérelme

[24] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, felperes első- és másodfokú eljárási költségben való marasztalását. A fellebbezési álláspont szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 495. § (1) bekezdés szabályával ellentétben, annak megsértésével hozta meg a keresetnek helyt adó, marasztaló ítéletét. A Pp. 495. § (1) bekezdést, valamint a 496. § (1) bekezdést idézve, a két jogszabályhely egybevetéséből álláspontja szerint az következik, hogy a perben alperesként álló szerkesztőségtől kell a helyreigazítást kérnie előzőleg a felperesnek. A helyreigazításra kötelezett sajtószerv fogalmát a Pp. és az Smtv. egyaránt meghatározza, a médiatartalom típusának megfelelően a jelen esetben napilapban megjelent cikkekre tekintettel ez a sajtótermék szerkesztősége, akitől a pert megelőzően kérni kell a helyreigazítást. A felperes ezzel ellentétben nem az alperesi szerkesztőség címére küldte meg a kérelmét. A sajtótermék kiadója nem azonos a sajtótermék szerkesztőségével, ez kitűnik a napilap impresszumából, melyet a felperes keresetéhez csatolt is. A törvényben szabályozott 30 napos határidő elegendő ahhoz, hogy a felperes a szerkesztőség pontos nevét és címét felderítse, erre az impresszumból lehetősége nyílt. A felperes erről bizonyosan tudomással bírt, mivel a pert indító keresetlevelében már a szerkesztőséget és annak kecskeméti címét tüntette fel alperesként. A Fővárosi Ítéltábla eseti döntését megjelölve, alperes hangsúlyozta, a sajtószerv kiadója nem minősül a sajtó-helyreigazítási perben helyreigazítás iránt perelhető sajtószervnek. Az ő címére megküldött helyreigazítási kérelem nem tekinthető szabályszerűnek. A Kúria további eseti döntését felhívva, kiemelte még, az előzetes kérelmet a jogszabályban meghatározott címzethez kell eljuttatni.

[25] A felperesnek kell bizonyítania, hogy az előzetes kérelem nyilvánvalóan helytelen címzése ellenére az eljutott a kifogásolt közlést hordozó sajtótermék szerkesztőségéhez. A bíróság e tekintetben a Pp. 279. § (1) bekezdését sértő bizonyíték mérlegelést rögzített ítéletében, amikor a kiadóhoz eljuttatott kérelem kapcsán megállapította, hogy ezáltal az a szerkesztőség tudomására is jutott.

[26] Az alperes a továbbiakban megjegyezte, a postai küldeményhez kapcsolódó feladóvevényen, illetve kézbesítési igazoláson nem a felperes neve, címe szerepel feladóként, hanem a párt neve Párt és annak egri címe. A perben nem került csatolásra olyan feladóvevény, kézbesítési igazolás, amely alátámasztotta volna, hogy az a felperestől származik. Ezáltal nem igazolt, hogy a keresetlevélhez mellékelte helyreigazítási kérelem kézbesítésével kapcsolatos a feladóvevény és kézbesítési igazolás. Alperes a Nagykommentárra utalva hangsúlyozta továbbá, a keresetnek a korábban már előterjesztett helyreigazítás iránti kérelemhez kell igazodnia, értelemszerűen a tartalmi változtatáson kívül a személyi változtatás is tilos. A per felperesének és alperesének ugyanazon személyeknek kell lenniük, mint akik az előzetes eljárásban feladó, illetve címzett volt. A perindítást megelőző kötelező eljáráshoz kapcsolódó helyreigazítás iránti kérelem és annak előterjesztése alaki hibában szenved, ezért azt kell megállapítani, hogy nem került sor a pert megelőzően megfelelő módon helyreigazítási kérelem előterjesztésére. Erre tekintettel az alperes kérte a kereset elutasítását.

[27] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Felperesi álláspont szerint érdemben megalapozatlanok a fellebbezési hivatkozások. A felperes hangsúlyozta, ő az alperesi szerkesztőségtől kért helyreigazítást, a kérelemben címzettként a szerkesztőség és a főszerkesztő szerepel. A kiadó a meghatalmazott útján a

küldeményt átvette, de nem jelezte, hogy a kérelem nem a szerkesztőség postai címére érkezett. Mindez nem jelenti azt, hogy a kötelező előzetes eljárás lefolytatására ne került volna sor. A kiadó székhelyén tértivevénnyel igazoltan meghatalmazott részére a kézbesítés szabályszerűen megtörtént. A postai küldemény nem került visszaküldésre és jelzés sem érkezett, hogy téves címre került volna megküldésre az alperesi szerkesztőségnek szóló küldemény. A kérelmet nem illetéktelen személy vette át, hanem a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személy. Az így kézbesített kérelem joghatályosnak minősül. A kiadó, mint jogi személy jogosult volt a szerkesztőségnek szóló kérelem átvételére, ennek megfelelően a szerkesztőségnek címzett levelet a kiadó címén meghatalmazással rendelkező személy szabályszerűen átvehette.

[28] A sajtótörvény értelmező szabályai szerint médiatartalom szolgáltatónak minősül a szerkesztőség, illetve a kiadó is. Mindez azt jelenti, hogy mind a szerkesztőség, mind a kiadó címére megküldött helyreigazítás iránti kérelem joghatályosan teljesített előzetes eljárási cselekménynek minősül. A bírósági gyakorlat szerint megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlásnak, ha a felperes vélelmezi, hogy a sajtótermékért a kiadó visel szerkesztői felelősséget és hozzá intézi az előzetes helyreigazítási kérelmet. Erre nézve irányadó bírói gyakorlatot mutat a Győri Ítéltábla Pf.20.281/2013/3. számú eseti döntése, melynek tényállását idézte a felperes. Hivatkozott továbbá a Szegedi Ítéltábla Pf.20.736/2009/3. számú eseti döntésében foglaltakra is. A továbbiakban részletezte az elsőfokú ítélet jogi indokolásával kapcsolatos azon álláspontját, mely szerint az a Pp. 279. § (1) bekezdését nem sértette. A fellebbezési ellenkérelem III/1/3. pontjában az általa kezdeményezett helyreigazítási eljárás szabályszerűségének további érveit adta elő, és felhívta a figyelmet arra, hogy az alperes nem vitatta a per során az általa igényelt perköltség összegét, annak mérséklését nem kérte, így e kérdés már a másodfokú eljárás tárgyát már nem képezheti. Egyúttal bejelentette saját másodfokú eljárási költség-felszámítását.

Az ítéltábla döntésének indokai

[29] Az alperes fellebbezése alapos.

[30] A Pp. 370. §-a egyértelműen meghatározza, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés során milyen körben bírálhatja el az elsőfokú bíróság ítéletét. A felülbírálati jogkör az adott kérdés vizsgálatának és minősítésének joga, amely magában foglalja az elsőfokú bíróság döntésének a megváltoztathatóságát. A Pp. 369. §-a a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének típusait határozza meg és azt is szabályozza, hogy a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható. Alapvető, hogy a fellebbezés okát és annak indokait a félnek egyértelműen meg kell határoznia és ezzel kell kijelölnie a másodfokú bíróságtól kért jogvédelem tárgyát és körét (Pp. 371. §). Mind a fellebbező félnek, mind ellenfelének tisztában kell lennie azzal, hogy milyen okból, az elsőfokú eljárás konkrétan milyen cselekményeit sérelmezve terjesztette elő a fellebbezést, és csak ez jelölheti ki a másodfokú jogvita kereteit, az ilyen tartalmú fellebbezés, illetve ellenkérelem alkalmazkodik a tisztességes eljárás követelményéhez.

[31] A fellebbezés tartalmát illetően az új Pp. rendelkezései szerint továbbra is a fellebbező fél kötelezettsége annak határozott megjelölése, hogy a jogorvoslat során a

másodfokú bíróság milyen döntést hozzon, a kifogásolt rendelkezést vagy annak valamely részét mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül (Pp. 371. § b) pont), továbbá azt az anyagi vagy eljárási jogszabálysértést is meg kell jelölnie, amire a fellebbezését alapítja (Pp. 371. § d) pont).

[32] A jelen ügyben az alperes fellebbezési kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 495. § (1) bekezdésének megsértésével találta megalapozottnak a felperes keresetét. Kiemelte, hogy a felperesnek a perben alperesként szereplő személytől kell előzetesen helyreigazítást kérnie. Jelen ügyben a felperes a sajtóhelyreigazítás iránti kérelmét nem az alperesi szerkesztőség, hanem a kiadó címére küldte meg, így annak átvétele szabályosan kézbesített felhívásnak nem minősül, e körben nincs helye méltányos értelmezésnek.

[33] A Pp. 495. § (1) bekezdése szerint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény szerinti helyreigazító közlemény közzétételét az érintett személy vagy szervezet az általa vitatott közlemény közzétételétől számított harminc napon belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, *a sajtótermék szerkesztőségétől* vagy a hírügynökségtől (a továbbiakban együtt: sajtószerv). A határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a helyreigazítás iránti kérelmet legkésőbb e határidő utolsó napján *a sajtószerv címére* ajánlott küldeményként postára adták. E határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

[34] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármilyen médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[35] A Pp. 496. § (1) bekezdése alapján, ha a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét a sajtószerv határidőben nem vagy nem a helyreigazítási kérelemnek megfelelően teljesíti, a helyreigazítást igénylő ellene pert indíthat a helyreigazító közlemény közzététele iránt. Ha a perindítást nem előzte meg a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárás, a bíróság a keresetlevél visszautasításával egyidejűleg tájékoztatja a felperest az előzetes eljárás feltételeiről.

[36] A felperes jelen ügyben az Smtv. 12. §-a szerinti helyreigazítási közlemény közzétételét a törvényben meghatározott időn belül kérte, melynek teljesítésére a szerkesztőséget hívta fel, azonban azt a szerkesztőség helyett az alperes kiadójának címére juttatta el. Tekintettel arra a tényre, hogy a felperes által is csatolt impresszumból egyértelműen elkülöníthető a szerkesztőség és a kiadó címe, az lett volna a szabályszerű eljárás, ha a felperes a szerkesztőség címére küldi a kérelmét.

[37] Sajtótermék esetén helyreigazítás iránti kérelmet a sajtószervnél kell előterjeszteni, amelynek a törvény szerint a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősége vagy a hírügynökség tekintendő. Az igényt érvényesítő felperes kötelezettsége, hogy már a helyreigazítási kérelem előterjesztése előtt felderítse az anyagi és eljárási szabályok által meghatározott médiaszolgáltatót, szerkesztőséget, ellenkező esetben a kereset elutasításra

kerül – így pl. akkor, ha a pert megelőző helyreigazítási kérelmet még a sajtótermék kiadójánál, de a keresetet már a jogszabályi rendelkezések szerint a szerkesztőség ellen terjeszti elő –, méltányos értelmezés ebben a részben kizárt (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.736/2009/3.). Ugyancsak hasonló megállapítás található a BDT.2015/3372. szám alatt közzétett eseti döntésben. A sajtóhelyreigazítási per csak akkor indítható, ha a jogosult határidőn belül helyreigazítási kérelmet nyújtott be a szerkesztőséghez. Nem tesz eleget a jogosult a kötelezettségének, ha nem az impresszumban közölt adatokat tünteti fel a postai küldeményen (Kompakt Kommentár, szerkesztette: Völcsy Balázs, Pp. 495. §-hoz fűzött magyarázat, cb) pont).

[38] E körben megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében a Győri Ítéltábla Pf.20.281/2013/3. számú határozatára, mely szerint elfogadható a sajtótermék szerkesztőjéhez címzett, de a kiadónak küldött sajtóhelyreigazítási kérelem a per megindítása előtt. Ebben a tekintetben az a lényeges a felperes érvelése szerint, hogy az alperes tudomására jusson a kérelem, amely a perbeli esetben a meghatalmazott útján történő átvétellel megvalósult. Alperes azon magatartása, hogy utóbb nem jelezte az értesülés hiányát, a polgári jogi alapelvekkel ellentétes magatartásnak minősül. Az ítéltábla álláspontja szerint a hivatkozott határozatban alapul szolgáló tényállás a perbelitől eltérő, ezért az ott levont jogi konzekvencia sem irányadó, mivel jelen perben a felperes által becsatolt impresszumból egyértelműen elkülöníthető a szerkesztőség és a kiadó pontos címe, a hivatkozott jogeset szerinti hiányos impresszumtól eltérően.

[39] A Kúria Pfv.IV.21.990/2016/4. számú döntésére figyelemmel kétségtelen, hogy a jogszabályi eljárásnak megfelel az az előzetes kérelem, amely tartalmazza, hogy mely sajtótermék, mely cikkének, mely közlését kifogásolja a kérelmező, továbbá a körülményekből *alappal feltételezhető*, hogy az előzetes kérelem jogszabályban meghatározott címzettjéhez eljutott a levél. Ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint – egyetértve az alperes fellebbezésében foglaltakkal – a bíróság méltányos eljárása nem terjedhet ki annak elfogadásáig, hogy a felperes meg se kísérelje annak valószínűsítését, az előzetes kérelme a nyilvánvalóan helytelen címzése ellenére ténylegesen eljutott a kifogásolt közlést hordozó sajtótermék szerkesztőségéhez.

[40] Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre az általa megállapított tényekből ([35] bekezdés), hogy bár a felperes a helyreigazítási kérelmet az alperes kiadójának város 1 nevei székhelyére küldte meg, ugyanakkor mivel azon címzettként az alperes szerkesztőjét és szerkesztőségét jelölte meg, az előzetes eljárás megfelel a Pp. előírásainak.

[41] A Pp. illetőleg az Smtv. idézett rendelkezései alapján egyértelmű, hogy nyomtatott sajtótermék esetén a sajtótermék szerkesztőségének nevére és címére kell eljuttatni a sajtóhelyreigazítási kérelmet. Ennek a törvényi előírásnak nem felel meg az, ha a kérelmet a szerkesztőség, illetve a főszerkesztő nevének megjelölése mellett, de a sajtótermék kiadójának címére küldi meg a helyreigazítást kérő, különösen akkor, amikor a sajtótermék impresszumából a két cím pontosan elkülöníthető. Abból a tényből, hogy a levelet a kiadó átvételre jogosult meghatalmazottja átvette, nem következik, hogy ez a kérelem a szerkesztőség tudomására jutott. Az átvételre jogosult meghatalmazott ugyanis a feltüntetett címből alappal következtethetett arra, hogy a levélküldemény a kiadó részére került

megküldésre, ezzel ellentétes álláspontra sem a feladóként megjelölt párt nevéből, sem pedig a címzettként megjelölt, a kiadóhoz tartozó szerkesztőségből nem kellett következtetnie, mivel a küldemény külzetén semmilyen más egyéb utaló jel nem volt. Az a tény, hogy az átvételt követően a kiadó nem jelezte a felperesnek, tévesen került részére megküldésre a sajtóhelyreigazítási kérelem, nem mentesíti a felperest azon mulasztása alól, hogy a küldeményt nem a megfelelő címre küldte meg. Kétségtelen, hogy jóhiszemű magatartásnak minősült volna a téves kézbesítésről történő tájékoztatás az alperes kiadója részéről; a perben nem álló kiadó ezzel kapcsolatos esetleges mulasztása ugyanakkor nem érinti a jelen perben előterjesztett kereset elbírálását.

[42] Az ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel nem ért egyet a felperes fellebbezési ellenkérelme 20. pontjában az Smtv. 1. § 7. pontja, 8. pontja illetőleg 21. § (1) bekezdésének értelmezésével, amely szerint egyaránt médiatartalom szolgáltatónak minősül a szerkesztőség, illetve a kiadó is, és ezért szabályos eljárásnak minősül a kiadó részére megküldött sajtóhelyreigazítás iránti kérelem is.

[43] Ugyancsak nincs jelentősége annak, hogy a Győri Törvényszék 5.P.20.252/2025. számú perben hozott ítéletében a kiadó neve Zrt.-t, mint szerkesztői felelősséget vállaló jogi személyt kötelezte perköltség fizetésére a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondata alapján. Az előbbi jogszabály ugyanis éppen azt teszi lehetővé, hogy az adott esetben a nem jogi személy szerkesztőség helyett a kiadó viselje a sajtóhelyreigazítási perrel kapcsolatos költségeket, amennyiben ilyen marasztalásra kerül sor a perben.

[44] Nincs jelentősége annak sem, hogy a 2010. évi CLXXXV. törvény 41. § (6) bekezdése értelmében az impresszumnak kizárólag a kiadó nevét, székhelyét, valamint kiadásért felelős személy nevét, a szerkesztést vállaló felelős személy nevét kell tartalmaznia, mivel jelen esetben a felperes által becsatolt impresszumból egyértelműen megállapítható, hogy az tartalmazza mind a kiadó nevét és címét, mind pedig a szerkesztőség nevét és címét. Az előbbieket tehát egyértelműen elkülöníthetők voltak a felperes számára a sajtóhelyreigazítási kérelem megküldésekor.

[45] Az ítéltábla – az új Pp. hatálya alá tartozó jelen ügyben – már nem tartja irányadónak a Szegedi Ítéltábla Pf.20.736/2009/3. számú eseti döntésében tett azon megállapítást, mely szerint a helyreigazítási kérelem akár az alapítónál, akár a kiadónál, akár a szerkesztőségnél előterjeszthető. Az eseti döntés meghozatalát követően a polgári perrendtartás megváltozott, illetve megszületett az Smtv. is, amelyek eltérő, pontosított kógens szabályozást tartalmaznak erre nézve.

[46] Az ítéltábla álláspontja szerint szintén nincs jelentősége annak, hogy a kiadó neve Zrt.-nél adott esetben hogyan történik az ügyelosztás, létezik-e valamilyen központi szerkesztés jellegű tevékenység, ügyvitel, ez ugyanis nem érinti a felperes Pp. 495. § (1) bekezdésében rögzített azon kötelezettségét, hogy a sajtóhelyreigazítási kérelmet a sajtó szolgáltató szerkesztőségéhez kell megküldenie.

[47] Helyesen utalt arra a felperes fellebbezési ellenkérelmében, hogy az elsőfokú eljárás során az alperes nem hivatkozott a sajtóhelyreigazítási kérelem levélborítóján a felperestől eltérő feladóra, azaz arra, hogy feladóként nem a felperes, hanem a párt neve

szerepel. E körben a fellebbezésben tett tényállítása a Pp. 373. § (1) bekezdése szerinti meg nem engedett ellenkérelem változtatásnak minősül, melyet az ítéltábla a jelen ítéletben elutasított.

[48] Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét érdemi döntéssel elutasította (Kompakt Kommentár, szerkesztette: Völcsy Balázs, Pp. 496. §-hoz fűzött magyarázat, b) pont).

[49] A felperes fellebbezési ellenkérelmében arra az esetre, ha az ítéltábla a fellebbezésnek helyt adva a keresetet elutasítja, kérte az alperes által másodfokú perköltségként megjelölt összeg mérséklését az alperes által megjelölt négy munkaóra helyett egy munkaórára, mivel álláspontja szerint az áll arányban az alperesi fellebbezés kapcsán kifejtett alperesi képviselői jogi tevékenységgel. A felperes ugyanakkor a saját másodfokú perköltségét az elsőfokú eljárásban F/3. sorszám alatt csatolt megállapodás szerinti összegben, azaz négy munkaóra felszámításával kívánta meghatározni.

[50] Az ítéltábla – tekintettel arra is, hogy mind felperes, mind az alperes egyaránt négy munkaórán jelölte meg a fellebbezés, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem kapcsán kifejtett másodfokú képviselői tevékenységét – nem találta aránytalannak az alperes által megjelölt másodfokú perköltség összegét, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperest kötelezte az alperes fellebbezési ellenkérelmében megjelölt összegű másodfokú perköltség viselésére a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[51] Az alperes elsőfokú eljárási költségigényét 8 ügyvédi munkaóra alapul vételével kívánta felszámítani a kereset feldolgozására és az ellenkérelem elkészítésére fordított munkaidőként. A perfelvételi tárgyaláson alperesi jogi képviselő nem jelent meg, felperes pedig az alperesi költségfelszámítás kapcsán a munkadíj összegének mérséklését kérte 1 munkaóra alapulvétellel. Az IM rendelet 4. § (1) bekezdés szerinti felperesi kérelemre tekintettel a bíróságnak a pernyertessé vált alperes elsőfokú eljárási költségigényét vizsgálnia kellett abból a szempontból, hogy annak mérséklése indokolt-e. E körben az ítéltábla a felszámított munkadíjat a munkadíjban érvényesített általános költségekre, valamint az elvégzett munka mennyiségére és egyedi jellemzőire tekintettel vizsgálta. E szempontok alapján arra a következtetésre jutott, hogy valóban nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel a 8 óra időráfordítás-megjelölés. A keresetlevél tanulmányozása és a három oldalas ellenkérelem összeállítása hasonló mértékű időráfordítást igényel, mint az elsőfokú ítélet tanulmányozása és a fellebbezés összeállítása. Az alperes fellebbezésében erre nézve 4 munkaórát jelölt meg, melyet az ítéltábla a fentiekben kifejtettek szerint elfogadhatónak talált. Ehhez igazodóan kell az elsőfokú eljárási költséget is megállapítani, az időráfordítást ennek megfelelően 4 munkaóránál találta reálisnak az ítéltábla, mely az IM rendelet 4. § (2) bekezdés mérséklési korlátozást előíró speciális szabályára is figyelemmel van. A megállapítandó munkadíj összegét az említett korlát folytán 50%-nál nagyobb mértékben csak akkor lehet mérsékelni, ha az kirívóan eltúlzott és ellentétes a piaci viszonyokkal vagy a józan ésszel. A perbeli esetben az 50%-nál nagyobb mértékű mérséklésre vonatkozó egyedi többlet körülmények nem merültek fel az alperesi képviselő tevékenységével kapcsolatban, ennek megfelelően az ítéltábla a 8 munkaórát 50%-os arányban mérsékelve találta reálisnak. Ez esetben a keresetlevél tanulmányozására 2 ügyvédi munkaóra, míg az ellenkérelem összeállításához további 2 óra időráfordítás fogadható el, így

összesen 4 ügyvédi munkaóra alapulvételével került sor az ítéltábla másodfokú mérlegelése nyomán az alperesnek járó perköltség meghatározására. Ennek megfelelően mind elsőfokú, mind másodfokú perköltségként 330 200-330 200 forint bruttó összegű munkadíjra jogosult az alperes perköltségtérítés címén.

[52] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán az alperes által le nem rótt 48 000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése értelmében a pervesztes felperes köteles, csakúgy, mint a perindításhoz kapcsolódó 36 000 forint összegű, ugyancsak még nem megfizetett elsőfokú eljárási illeték utólagos megfizetésére.

[53] Ennek során a Szegedi Ítéltáblát és a jelen ügyszámot, valamint a felperes adóazonosító számát közleményként kell feltüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére vonatkozó felhívásnak a megjelölt határidőben a kötelezett fél nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányuló jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni (30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés).

Szeged, 2025. június 26.

Dr. Hátori Attila s.k.
s.k.

Dr. Dobler László s.k.

Dr. Jobbágy Ildikó

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró